

MSSNDCLRCQ
Meessen De Clercq

DAN GRAHAM
March 31, 1966

MEESSEN DE CLERCQ
Rue de l'Abbaye 2a +32 2 644 34 54
B Brussels Belgium www.meessendeclercq.com

DAN GRAHAM - *March 31, 1966*

« *I love magazines because they are like pop songs, easily disposable, dealing with momentary pleasures. They are full of clichés. We all love the cliché. We all like tautologies, things that seem to be dumb and banal but are actually quite intelligent* »

Dan Graham

March 31, 1966 van de Amerikaanse kunstenaar en theoreticus Dan Graham (°1942) is een emblematisch werk uit de conceptuele kunst, die haar genese vond in het midden van de jaren 60. Eén van de uitdagingen van deze beweging was het vestigen van een kunst gebaseerd op de taal en communicatie. Het feit dat Graham zijn eerste werken vanaf 1965 publiceerde onder de vorm van advertenties in tijdschriften kan misschien deels worden verklaard door een verlangen naar communicatie, en vooral de wil tot het bereiken van een groter, niet noodzakelijk kunstminnend, publiek. Door in tijdschriften te interveniëren tussen de advertenties infiltreerde hij nieuwe gebieden als nog niet eerder door kunstenaars verkende tentoonstellingsruimte. Zijn teksten (*Figurative, Sequence Number, Detumescence, March 31, 1966...*) waren bedoeld voor verschillende tijdschriften (*Harper's Bazaar, The New York Review of Sex, ...*). De idee van Graham was om diverse teksten te publiceren, waaronder lijsten en opsommingen. *Figurative*, bijvoorbeeld, is een op weinig kwalitatieve wijze gereproduceerd supermarktbetaalbonnetje, dat zich tussen een advertentie voor maandverband en een grotere advertentie voor een nieuwe type bh bevindt.

March 31, 1966 is een lijst van afstanden, van de verste uithoeken van het universum tot het netvlies van de kunstenaar, geregistreerd op de dag van zijn verjaardag (31 maart). Men kan zich slechts met moeite de afstanden inbeelden, van macrokosmos tot microkosmos, die onmetelijk zijn op de schaal van ons gezichtsvermogen. Dit werk, dat er aan de oppervlakte 'gewoon' uitziet, verwijst op treffende wijze naar de diepte van de tijd en de onmetelijkheid van de ruimte. Door het publiceren van deze tekst bezorgt Graham het a priori banale karakter van publicitaire advertenties een mysterieuze lading, en versluiert hij hen tegelijkertijd. Deze werkwijze dematerialiseert daadwerkelijk het object en zo blijft enkel het concept over.

“In zijn latere werken bestudeert Graham verschillende aspecten van de stedelijkheid. Zo realiseerde hij de laatste jaren talrijke architecturale projecten in de publieke ruimte, die deels in een functionele context werden geïntegreerd. In zijn *Pavilions* – meestal constructies met een complexe spel van spiegels – heeft de afbakening tussen voorwerp en onderwerp van de observatie de neiging om te vervagen, gezien sculptuur, toeschouwer en omgeving zich vermengen met de steeds veranderende weerkaatsingen, die verhinderen hen te beschouwen als geïsoleerde elementen” (D. Marzona).

Dit werk komt uit de Daled collectie. Herman en Nicole Daled worden dan ook hartelijk bedankt voor het uitlenen van het werk voor deze tentoonstelling.

